

HUZUR PROGRAMI

Nureddin Yıldız'ın 22.12.2014 tarihli (10.) Ankara Hacı Bayram Veli Camii Sohbetidir.

Bismillahirrahmanirrahim.

Elhamdüli'llahi Rabb'i'l âlemin ve sallallahu ve selleme âla seyyidina Muhammedin ve ala alihi ve sahbihi ecmaîn.

Âlemlerin Rabb'i Allah'a hamd, efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Değerli Mü'min Kardeşlerim,

Şu yaşadığımız zamanda siyasetten ekonomiye, coğrafyadan tabiata varıncaya kadar birden, ondan, belki de yüzden çok sorunlar kümesi içinde yaşıyoruz. Dertlerimiz var, sıkıntılarımız var, çare bulamıyoruz, bunalıyoruz. İnsanca yaşamak için önümüze çıkan engelleri aşamıyoruz.

Müslümanca, Allah'ın razı olacağı bir şekilde yaşamakta zorlanıyoruz. Ticarete zorlanıyoruz, sokakta zorlanıyoruz, okulda zorlanıyoruz, evde zorlanıyoruz. Sağlığımızda sıkıntılarımız var, hastane sayısı artıyor, hastalık sayısı da artıyor. Ölmeden defalarca ölüm sıkıntısı çekiyoruz. Ölüm bir defa herkese geliyor. Bunca teknolojik imkânımıza, tıbbın ilerlemesine rağmen her gün ölür gibi stres yaşıyoruz.

Aziz Kardeşlerim,

Apartmanlarımızın boyu yükseldikçe, bindiğimiz vasıtalarımız modernleştikçe, cebimizdeki para çoğaldıkça stresimiz de artıyor, psikoloğa muhtaç olarak yaşama oranımız da yükseliyor. Bir sıkıntı yoğunluğu içerisindeyiz. Müslüman olarak "filan konuda niye iyi ve kaliteli Müslüman olamıyoruz" diye sorduğumuzda hep bu sıkıntıları öne çıkarıyoruz. Bir kargaşa var, bir kaos var, bunun itiraz edilecek bir tarafı yok.

Aziz Kardeşlerim,

Kıyamet gününde bir Müslüman, Rabb'inin huzurunda yaşadığı hayatın hesabını vermek için dirildiğinde, Allah Teâlâ mesela; Ankara'daki bir Müslüman'a "neden Mescid-i Aksa'yı kurtarmamıştın sen" diye sorar mı? Sivas'taki bir Müslüman kadına "sen neden Afrika'daki açları doyurmamıştın" diye sorar mı? Veya İstanbul'daki bir Müslüman'a "filan yerde sel vardı, sen niye orada baraj yapmamıştın" der mi?

Bunun cevabını vermek için âlim olmak gerekmiyor. Herkese Allah takati kadar soracak, gücü kadar soracak. Bir fabrikada çalışan bir işçiye Allah "Afrika'yı niye doyurmadın" demez. Zaten zekât alacak durumda, nasıl versin ki? Herkesin ekonomik, siyasi ve coğrafi konumuna göre bir ortalama bulunacak, hesap sorulacak. Afrika'daki açlıktan veya Mescid-i Aksa'nın esaret altında olmasından ben direk olarak birinci derecede mesul olmayabilirim.

Aziz Kardeşlerim,

Ancak "Mescid-i Aksa'yı iki numaralı sorulacak sorular arasına koyabilir miyim" dediğimde kendi kendime "koyabilirsin tabi" diyorum ama Rabb'im in ne diyeceğini bilmiyorum. Tahminlerimi, kanaatlerimi kullanıyorum. Mescid-i Aksa'yı diğer kategoriye koydum, rahat ettim. Evimde kaybettiğim huzurumu hangi listeye koymam gerekiyor?

Mescid-i Aksa'yı Yahudi işgal etti. Ya benim evimi? Dolambaçlı cevap vermek kolaydır. "Yahudi şunu yaptı, bunu yaptı da, alabora oldu, işte fırtınalardan bizim evin çatısı uçtu..." ifadesine melekler ne kadar inanır bilemiyorum. Meleklerin inanacağı şeyleri söylemek gerekiyor.

“Evimde kaybettiğim huzuru Kudüs’ü işgal eden Yahudi’ye yükleyebilir miyim” sorumuz budur.

Kardeşlerim,

Gece bir buçukta yattığım için sabah namazına kalkamadığımdan da Yahudi mi sorumludur? Evde kaybettiğim huzurumdan dolayı kıyamet günü şeytan mı hesap verecektir?

Şöyle bir tasnif yapmamız mümkündür: Bizim binlerce sorunumuz olabilir. Bu sorunlarımızın bir bölümünde elimiz yetersiz de olabilir, el-hak zaten öyledir. Bütün dünyada bir iklim değişikliği var. Kışlar kış değil, yazlar yaz değil.

Bundan bir Müslüman olarak ben mi birinci derecede hesap vereceğim? “Tabi sen vereceksin, geçen hafta banyoda suyu çok akıtmıştın” denemez, böyle de değil. Suyu fazla akıttığım için israf cezası olur ama bütün dünyanın kuraklığını da bana sormazlar.

Ben bir Müslüman olarak kıyamet günü Rabb’imin huzurunda hesap verirken sorunları ikiye ayırabilirim: Benim yedi milyarda bir bölüm payını taşıdığım sorumluluğum vardır. Bütün dünyada yedi milyar insan var, ben bir kişiyim. Bir bölü yedi milyar sorumluluğum var. Şu tabaka delinmiş, bu tabaka bozulmuş, ormanlar yanmış. Bir milyarda bir, yedi milyarda bir, ne kadarsa ben de o kadar sorumluyum.

Bir sorun çeşidi daha var. O sorunda ben, yüzde yüz varım. Ben bu akşam ikiye kadar film izlediğim için geç yattım, sabah namazına kalkamadım. Avustralya’da ormanlar yandı, gökyüzünde çok fazla ısı oldu, ben o ısıdan dolayı mı sabah namazına kalkamadım? Ozon tabakası delindiği için mi sabah namazında benim kulaklarımdaki zar tabakası delindi de zili duymadım, kalkamadım? Makul gerekçeler var, bir de makul olmayan gerekçeler var.

Kardeşlerim,

Bu şekilde kendi kendimizi kandırabiliriz, bir de sağımızda, solumuzda bizi izleyen meleklerin inanacağı gerekçeler olması gerekir. Tamam, ben inandım, ailece de inandık, komşularla da birbirimize “böyle diyeceğiz tamam mı” dedik, şahidimizi de aldık, tutanak da tuttuk.

Allah’ın önünde dilimiz konuşmayacak ki elimiz konuşacak. Gece ikiye kadar uyumayan gözlerimiz konuşacak, göz konuşacak, ayak konuşacak. Kıyamet günü dile konuşmaya mecal kalmayacak.

Dertlerimizin bizden kaynaklananları var, dışımızdan kaynaklananları var. Bu sebeple ben burada veya sizler bulunduğunuz mekânlarınızda “yarından itibaren kökten bütün dertleri kaldırıyoruz” diye bir kararname çıkarırsak sonra kendi kendimize güleriz.

Kardeşlerim,

Ancak her tarafta eksi on soğukluk var, fırtına var. Ben evimin kapısını penceresini kapatıp sobamı yakıp dışarıyı kavuran fırtınalara rağmen, evimde huzur içinde oturamaz mıyım? Evimin penceresi kapanıyorsa, yakıtım da varsa bir sorun yok demektir. Fırtına geçince de sokağa çıkarım. Fırtınada sokakta kalan bir çocuk varsa onu da alır sobamda ısıtırım.

Çözebileceğim bölümler var, çözemeyeceğim bölümler var. Yüzlerce, binlerce derdimiz var kardeşlerim. Çevremiz, coğrafyamız dert çuvalına döndü. Ama bugün burada, sizinle iki derdimizi paylaşıp çözmek istiyorum kardeşlerim.

Çözüm teklifleri sunmak istiyorum. Makul olan gerekçelerimi söylemek istiyorum ve diyorum ki; bu iki sorun, öz sorunlarımızdandır. Kıyamet günü bu kabahati Yahudi'ye, Hıristiyan'a, ateiste, siyasetçilere, mafyaya filan yıkamayacağız.

Rabb'imizin huzuruna dikildiğimizde "mafya bizi bu hâle getirmişti" diyemeyeceğimiz sorunlarımız var. Suçu mafyaya filan yıkmak yok. "Siyasetçilere biz rey verdiğimiz hâlde bu işle ilgilenmemişlerdi ya Rabb'i" nasıl diyeceksin? İki başlık açalım, biz sobamızı yakıp evimizi ısıtalım. Fırtına dinince de inşallah sokaklara çıkarız. Sokağı ısıtamayacağız. Çok fazla fırtına var, ateş tutuşmuyor. Ama benim evimde bacam tüterse ben üşümem, hasta olmam.

Kardeşlerim,

İki başlık açıyorum: Uyku ve Yemek. Siyonizm bundan sorumlu değil, IMF de sorumlu değil, siyasetçilerin de düzeltereği bir şey değil. Doktorların yanlış taktikleri yüzünden öğretilen hastalık çeşitlerinden biri de değil. Uyku ve yemek üzerinde duruyorum.

Bunlar hepimizin kral olduğumuz alanlardır. Dünya batıyor, orta doğuyla, kenar doğu, uzak doğu her yer karıştı. Bakınız ben burada dünyayı düzelterek iki şeyden bahsediyorum, "uyku ve yemek" diyorum.

İki dünya var kardeşlerim. Bir; anahtarı bende olan dünya var, o evimdir. Bir de anahtarını hiçbir zaman alamayacağım bir dünya var. Yedi milyar insanda anahtarı var. Ben kapatsam da açılıyor. Rabb'im beni yedi milyarda anahtarı bulunan bir evin bir bölümünden hesaba çekecek. Anahtarı sadece bende bulunan bir evi de sadece benden soracak.

Kardeşlerim,

Çocuklarımızın okullarda kaliteli dünyevi ve uhrevi eğitim alamıyor olmasını çözemeyebiliriz. Neden? Öğretmen ben değilim. Bin tane çocuğun ortasında hastalık bulaşır gibi mikrop bulaşabiliyor. Çocuk gidip gelene kadar serviste mikrop kapabiliyor. Servisi ben yaptım, öğretmen de mi ben olacağım? Burası benim tıkanıp bir yer ama çocuğumun uykusu için bu geçerli değil, çocuğumun sofrasına koyduğum yemek için geçerli değil.

Onun için ben, benim sorumluluk alanımı topladıktan sonra "ne edeyim ya Rabb'i" deme hakkını kullanacağım. Benim çözemediğim, çözmek mümkün olmayan şeyleri Allah zaten bana sormayacak. Allah bize "Ebu Cehil'le neden savaşmadın" diye bin beş yüz yıl sonra soru mu soracak?

Kardeşlerim,

Ama kıyamet günü yataklarımız ve sofralarımız başımıza bela olacak. Ve bunu siyasetçilere yıkamayacağız. "Saat dokuzda yatacağın diye kanun çıkarmadılar, biz de yatamadık" mı diyeceğiz? Hadi "çocuklarımızın hepsini niye İmam-ı Azam yapamadık" sorusuna "kanun engelliyordu" diyeceğiz ama buna ne diyeceğiz?

Biraz sonra izah edeceğim ki mevcut gergin hâlimizin temel nedenlerinden biri; uykudur kardeşlerim. Biz uyumayı geldi geçti bulutu gibi görüyoruz. Allah ise öyle görmüyor. Buyurun bu iki başlığı açalım. Dünyamızı düzeltme mücadelemizin iki basamağını açıklıyoruz.

Kardeşlerim,

Allah'ın kitabı Kur'an dizilişiyle, kelimeleriyle, anlamıyla mucizedir. Böyle inanıyoruz elhamdülillah, inşallah böyle öleceğiz. Rum Suresi'nde Allah Teâlâ "ayetlerimizden" diye maddeler sayıyor.

Ayet ne demek? Allah'ın, Allah olduğunu, kâinatın sahibi olduğunu gösteren işaret demektir. Kur'an'daki cümlelere de ayet deniyor. Neden? Ona bakan akli başında bir insan, Kur'an'da Allah'ın büyüklüğünü görüyor. Onun için Kur'an'daki cümleye ayet deniyor.

Mesela; güneş Allah'ın ayetlerinden bir ayettir. Gözü olan onu görür, güneşten Fatıha Suresi gibi mucizeler okur. Kur'an,

وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ

“denizde dağlar gibi görüntü veren gemilerin suya batmadan yürüdüğünü görmüyor musunuz” diyor. (Şûra, 32) İşte Allah'ın ayetlerinden biri budur. Denizde batmayan gemilerin dağ gibi manzarayla yürüyor olmasıdır.

Bu da küçük bir dip notumuzun sayfanın dibinde durduğunu gösteriyor. Henüz gemiler dağ kadar büyük olmadığına göre insanlığın ömrü varsa belki şehirler kadar büyük gemiler de yapacaklar herhâlde. Ayet böyle diyor.

Dağlar gibi büyük gemiler sularda yüzüyor. “Allah'ın büyüklüğüne bakın” diyor. Su her şeyi batırıyor, gemiyi kaldırıyor. Yük bindikçe gemi daha da güçleniyor. Hâlbuki yük bindikçe batması gerekir. Ama Allah'ın ayeti bu şekildedir.

Mesela; Allah “sizi yarattık” diyor. Sizi insan olarak yaratmamız Allah'ı gösteren ayetlerden bir ayettir. “Evlilik kanunu koyduk” diyor. Allah'ı gösteren ayetlerden bir ayet de budur. Güneş, direksiz duran gökler, Allah'ın ayetlerinden bir ayettir. Gece ve gündüz Allah'ın ayetlerinden birer ayettir.

Rum Suresi'nin 23. ayetinde de Allah Teâlâ ne buyuruyor?

وَمِنْ آيَاتِهِ مَنْأَمُكُمْ بِالْأَيْلِ

“Allah'ı gösteren ayetlerden biri de gece uyumanızdır” diyor. Burada durmak zorundayız. Kur'an mü'minleriyiz. İmanımız Kur'an'a göre ölçülecek. Kabirde, mahşerde, Kur'an kadar huzurumuz olacak.

Aziz Kardeşlerim,

Rum Suresi'nde “Allah” diye haykıran mucizelerden biri, tavanların, göklerin direksiz duruşudur. Şu göklerin yaratılışına bakın “Allah” diye haykırıyor. Bak göklere, bak “Allah” diye haykırıyor. İnsana bak. Bir kadının rahminde dokuz ay kalıyor, sonra dünya harikası güzel çocuk olarak çıkıyor.

Aslı kirli bir su. Âdem'i çamurdan yarattı. Çamur nihayetinde güzel, şık bir şey. Sonra çocuklarını Âdem'in menisinden yarattı. Çamur gibi bile değil. “Allah” diye haykıran mucize budur.

Aziz Kardeşlerim,

İşte bu büyük ayetlerden biri, mucizelerden biri de gece uyuyor olmanızdır. Bugün insanlık, “ozon tabakası delindi, iklim bozuldu, eyvah kış olmuyor, yaz olmuyor, ağaçlar erken çiçek açtı, ormanlar kanser oldu, tabiatta bozulma oldu” diyor.

Uyku saatlerinin değişmesi de uzay bilimlerindeki alaburalıktan aşağı değildir. İman ettiğimiz Kur'an'ımız göklerin başımıza düşmeden durmasıyla, başımızın yastığa koyup uyuması arasındaki mucizede fark görmüyor kardeşlerim.

Mesela; güneşin batışından iki saat geçmesine rağmen hâlâ her taraf aydınlık. Öyle bir şey olsaydı ne yapardık? On yedi de güneş battı, akşam ezanı okundu hâlâ öğle vakti gibi, hava kararmıyor. İki saat geçti, hava kararmıyor.

Böyle bir senaryo düşünür müsünüz? Allah'ın ayetlerinden bir ayet, büyük mucizelerden bir mucize belki yüz milyon sene sonra bozulmuş olur. Ne mucizesi bu? Güneş batardı, hava kararır ama kararmıyor. "Her yer kutuplar gibi oldu, altı ay güneş olacak artık." Nasıl, karışık bir senaryo değil mi?

Aynı Kur'an, aynı surede, aynı büyüklükte bir mucize olarak yatsı namazından sonra yatmayı gösteriyor. İnsanlık elektrik enerjisini ürettiği için, gece bire, ikiye kadar gündüzü devam ettirmek için onu kullanırsa bu, ozon tabakasının delindiği tabiat afetlerinden birisi gibi bir afet olur.

Ama insanoğlu ayağına basılmadıkça acıyı hissetmediğinden "uyku benim uyum, uyumadım" diyor. Hâlbuki Allah, göklerin direksiz bir şekilde yukarıda durması kadar büyük bir mucize olarak onu görüyor. Bir kadının rahminden dünya harikası bir çocuğun doğması kadar büyük bir mucize olarak görüyor. Denizlerde dağlar gibi gemilerin batmadan yüzmesi kadar büyük bir mucize olarak görüyor.

Topraktan insan yaratılması, bitki yaratılması kadar büyük bir mucize, "akşam uyumanızdır" diye buyuruyor Allah. Biz akşam uykusunu yasal hakkımız olarak gördük. Nasıl "filanca parfüm fabrikasının ürettiği şey, filan petrol tesislerinin ürettiği ve bacasından sarktığı kötü şeyler iklimimizi bozdu, ormanlar bozuldu, artık tarlalarda zehirli şey yiyoruz" diyorsak, bunun muadili de güneş şartelini kapatıp havayı kararttığı hâlde, hâlâ gündüz gibi oturuyor olmamızdır.

Gündüz sabah namazından sonra uyumak, yatsı namazından sonra gündüz gibi oturmak, dereleri yukarı doğru akıtmak, dağları da yere doğru çökertmek demektir. Ters giden şey budur. Bu ters giden şey, dünyanın bütünü için olunca biz mesul değiliz. "Ben ne yapayım şimdi, bütün ormanları ben mi söndüreğim" diyebilirsiniz belki.

Ama benim küçücük dünyamda da ters giden bir şey var; uyumuyorum, uyuyamıyorum, uyumak istemiyorum. Bu Akdeniz'in tuzlu suyunun, tuzsuz hâle gelmesi kadar, göllerinin kuruyup susuz kalması kadar riskli bir şeydir. Çünkü göller, denizler Allah'ın kudretini gösterdiği gibi, onlar olmayınca hayatın olmayacağı gibi bir mucize de benim gece uyumam veya uyumamamdır.

Kardeşlerim,

İddia mı iddia, inat mı inat, söz mü söz, ne anlaşılırsa anlaşılınsın kanun değerinde bir şey söylüyorum. Keşke çocuklarımız, on altı yaşında, on yedi yaşında, günde beş yüz, bin soru sorup, üniversiteye hazırlanmak için yarış atı gibi koşturulacak yerde, bebeklik günlerinden beri tıbben onlar için uygun bulunan uykuyu düzenli uyuyarak yaşasalardı. Böyle olsaydı yüz soru çözerek de en iyi üniversiteyi kazanırlardı.

Çünkü uyku düzensizliğinin gençlerin başına açtığı bela, görünürde hiç gibidir. Ama üç gün üst üste vaktinde yatıp vaktinde kalkmamış bir genci, bir laboratuvara götürüp beyin yapısının ne hâlde olduğunu test ettiğimizde üç gün uykusu düzenli olmayan birisinin esasen direksiyona geçemeyecek kadar, uyuşturucu hap kullanmış kadar akli melekelerinde zararın ortaya çıktığını görüyoruz.

Sarhoş olan, alkol alanları direksiyona geçirmiyorlar ya, aslında uyku arızası olan, yeteri kadar uyumamışların da direksiyona geçmemesi gerekiyor. Ankara'dan Bolu'ya giderken olan trafik kazaları aklıktan olmuyor, uykusuzluktan oluyor. Bugüne kadar aç şoförlerin kaza yaptığını hiç duymadık.

“Şoför mola yerine uğramadı, böylece aç kaldığı için otobüsü devirdi” diye bir şey duydunuz mu? Ama “şurada değiştiririm, yedek kaptan gelecek” diye uykuyu bir saat geciktirdiği yerde ebedi uykusuna yattı.

Uyku düzenimiz, güneşin doğup batması, suyun kaldırma kanunu, dağların iklim oluşturma kanunu, gökte bulutlar yağmur taşıyan bulutlar kanunu kadar güçlü bir kanundur. Uyumak veya uyumamak bizim hakkımız değildir. Bir insan açlık grevine girdiğinde intihar ettiği için haram bir iş yaptığı gibi, vaktinde uyumayan da haram bir iş yapmaktadır. Çünkü bir insan midenin açlığına elli gün dayanabiliyor.

Bir bardak su içerek ölümden kurtulabiliyor. Uykusuzluğa dört gün dayanan çıldırarak ölüyor. Uyku, yemekten daha güçlüdür. Bir küçük uyku yastığı, bir çuval ekmekten değerli kardeşlerim. Ekmeğin alternatifi var, vitamin hapi var. Ama vitamin uykusu yok, olamaz da.

Çocuklarımızı dershane den dershane ye koşturacak yerde, güneş ayarlı çocuklar yapsaydık keşke. Güneşe ayarlı çocuklar yapsaydık. Tavuklar bile güneş battıktan sonra en sevdikleri buğdaya dahi koşmuyorlar. Güneş ışıklarını açınca da bağırarak kümeste durmaz oluyorlar. Çünkü güneşe ayarlı oldukları için, güneş endeksli çalıştıkları için verimli, üretimli çalışıyorlar.

Benim Kudüs’ü kurtarmak için çırpınmam bir işe yaramıyor ama evimi Kudüsleştirmesem bunun hesabını vereceğim. Bunun için evlerimizden, kendi yetki alanımızın cari olduğu yerlerden başlamak zorundayız kardeşlerim.

İslamlaşma, hayatımızı Müslümanlaştırma bir yerden başlamalıdır. Bunu siyasetçilere havale edemeyiz, ekonomistlere havale edemeyiz, din dersi öğretmenlerine, cami imamlarına havale edemeyiz. Bu akademisyen işi değil, insan işidir. Dışarıdan nasihat etmekle olmuyor. Bir yerden başlayalım, o başladığımız yer de yüzde yüz yetki alanımızda, kudretimizin yettiği alanda olsun.

İki şey; uykumuz ve yemeğimiz. İddialı ve peşinden gidilecek bir söz olarak tekrar ediyorum. Bir yıl üst üste aynı saatte yatıp kalkan bir genç, bir saat çalışarak bir dersi hallediyorsa, gece bire kadar ders çalışıp sabahleyin mahmur gözlerle okula giden öğrenci, o dersi üç saat çalışarak halletmek zorundadır.

Zekâ seviyelerimiz, çocuklarımızın kavrama, anlama seviyeleri evlerimizdeki uyku laubaliliği yüzünden Allah’ın yarattığı düzeyde kalmıyor kardeşlerim. Bir uyku yasası koymak zorundayız.

Bu devletlerin vazifesi değil, mahkemelerin işi değil bu, bizim işimizdir. Allah’ın yatmayı ve uyumayı, gökler kadar, güneş kadar, ay kadar, denizler kadar büyük bir kanun gördüğü şu Kur’an’da, uyku programı bizim evlerimizde kaçınıcı dereceden bir sorun olarak gözüküyor?

Ben haykırarak, toplumumun en popüler mesleği hâline gelen psikolog, psikiyatri ihtiyacı yani hayatı düzenli yaşayamama sıkıntısı, “ya ben ne yapacağım” diye çıldıracağını zanneden insanlar düzeyindeki sıkıntı, stres, baş ağrısı, bunalım, çıldırma, herkesin kornoya basıp deşarj olmaya çalıştığı ortamın gerekçesini söylüyorum. Uykusunu almamış, stresini atamamış insanlar olarak yaşıyoruz kardeşlerim.

Sadece benzemesi bakımından, bilimsel olmayan bir benzetme yapıyorum. Benzesin, anlaşılın diye bunu yapıyorum. Hani çoluk çocuk evde sabahleyin kahvaltısını yaparlar. O, çantasını oraya bırakır, o, tabağını oraya bırakır. O kirli gömleğini oraya bırakır, ev öyle bir alabora olur ya hani, sonra herkes okuluna gider, işine gider akşama kadar da evin kadını o evi toparlar, akşam herkes gelince “ yeni eve geldik” gibi olur.

Bırakırken herkes hür bırakmıştı, gelince “ne güzel her şey temizlenmiş, mutfak güzel, benim gömleğim de burada asılı ben bunu nereye bırakmıştım” denilir. Nereye bıraktığından haberi yok, ütülü vaziyette hazır buluyor. Uyku yüzde yüz budur kardeşlerim.

İnsanın kafası akşama kadar alabora olur. Yattığında beyin sabaha kadar her şeyi toplarlar. Kalkınca toparlamış bulursun. Sabah sekizde herkes evden çıktı. Akşam beşte döneceklerdi, bir sebep oldu, saat ikide döndüler. Ev hâlâ toparlanmamış, kadının evi toparlamaya vakti kalmamış ki. “Benim gömleğim nerede” diye sorduğunda “erken geldiniz o yüzden bulamadık” der.

Az uyuyan böyle bir sorun yaşıyor işte, baş ağrısından kurtulamıyor. Beyine dosyaları toparlayacak, karışıklığı giderecek vakit bırakmıyor.

Kardeşlerim,

Bu kürsülerden “ya Müslümanlar, erken yatın sabah namazına kalkamıyorsunuz sonra” demeye alıştık. Onu hoca efendiler söylüyorlar, zaten hadis dersleri dinliyoruz, bunu zaten biliyoruz. Bir başka şey söylüyorum, hayatın gerisinde kaldık, uyanamıyoruz kardeşlerim, uyanamıyoruz.

Uyku gıda gibi bir ihtiyaç, biz yanlış anladık. Esasen sokaklarda, okul kapılarında uyuşturucu satanların takip edilip mahkemeye sevk ettiği gibi, gece on bir-on iki olduğunda hâlâ ışıkları sönmeyen evlerle ilgili de tahkikat yapılmalıdır.

“Ne oluyor bu evde niye yatmıyorsunuz” denmelidir. Çünkü bu tabiata aykırıdır. Kanuna aykırı olmayabilir, Allah’ın tabiatına aykırı. Niye üzüldük? “Aralık ayının sonuna geldik hâlâ kar yağmıyor.” “Yağmazsa yağmasın ne olacak” demiyor kimse.

Kardan beklentilerimiz var, “yağmazsa yağmasın” demek olur mu? Uyku da kar gibi, günlük kar yağışı gibidir. Hayata bu gözden bakmak zorundayız, Kur’an bu hayata böyle bakıyor. Sabah namazına kalkıp uyuşuk uyuşuk kılsan ne olur kardeşim?

Dikkatli dinlemenizi istirham ediyorum. Beş vakit farz namazdan sonra en değerli namaz ve dolayısıyla namazın çapında en değerli ibadet teheccüt namazıdır kardeşlerim.

Peygamber ibadetidir. Teheccüt namazı ne demek, bunu konuşmaya hacet yok. Teheccüt, zirvelere çıkmak demektir. Dikkat ediniz Efendimiz ne buyuruyor; “Sizden biriniz teheccüt kılmak için yatağından kalktı, abdestini aldı, “Allahu ekber” deyip namaza durdu, sekiz rekât teheccüt kılacak, o kendisini cennette sayısın.”

Teheccüt, öyle bir ibadettir. Bunu özet olarak söylüyorum. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem buyuruyor ki; teheccüt kılacak. Baktı ki Fatiha’yı okuyacak ya birinci rekâta hatlar karıştı. Efendimiz tarif ediyor. Zaten adam uykusunu böldü. Yaz günü dört saat uyumuştü.

“Ha sabır bir daha toparla canım hadi. Fatiha’dan başla” buyurmuyor. “Hemen yatağa dönsün” buyuruyor. Kim diyor bunu? Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem diyor. “Yatağa dönsün. Kendine söver de haberi olmaz” diyor. Sübhaneke okuyacak, her sureden birer ayet okuyor, okuyup bir şeyler diyor, bilgisayar şifresi gibi bir şeyler okuyor.

Kardeşlerim,

Nefesinizi tutar mısınız? Tutun nefesinizi. Burada sabah namazına değil, hayata kalkabilecek adam yetiştirmenin projesini konuşuyoruz. Hayata kalkması gerekiyor. Öyle kuru kuruya “millet uzaya gitti biz burada kaldık” demekle olmuyor. Bu laf propagandasıdır.

Hayatın gerisinde kalış nedenimiz sabahın bereketini kaçırışımızdır. En tatlı uykumuz, neden sabah namazı vaktinin uykusudur? Güneşin doğduğu vakitte melekler bereket dağıtır, biz uyku toplarız. Sonra da “hayırlı işler” dedin mi ne oluyor? Hayırlı iş de sen yeter ki, zaten esnafın işi lafa iyi gidiyor.

Kardeşlerim,

Nefesinizi tutar mısınız? Ne buyurmuştu; “sizden biriniz en büyük nafile ibadet olan teheccüd namazına kalktığı anda alabora olduğunu hissediyorsa, karıştırmaya başlıyorsa, gözünün döndüğünü fark ediyorsa, esniyorsa, “pijama mı giymiştim” diyecek kadar ne giydiğini de unutuyorsa, “yatağına dönsün” diyor.

Bunu kim diyor? “Ey Peygamber! Gece kalk görelim seni, gecenin yarısında, biraz öncesinde, biraz sonrasında kalk teheccüd kıl” diye Allah’ın kendisine Müzzemmil Suresi’nde emir buyurduğu Resûlullah “yatağına dön” diyor.

Nefesimizi almayalım, nefes öyle dursun. Nefes öyle dursun! Allah’ın bereketinden mahrum hayatın sırlarından birini çözüyoruz. Kudüs’ü kurtaramadık, bari şeytandan yataklarımızı kurtaralım.

Allah celle celaluhu son Resûlullah’a “teheccüde kalk ey Peygamber” diyor. Gece yarısı olur, biraz sonra olur, üçte birinde olur. Sabah namazına değil “teheccüde kalk” diyor. O peygambere “kalk teheccüde” diye emrediyor. O Peygamber, “kalktığı anda esneyip abuk sabuk hareket yapıyorsan dön yatağına” diye bana emrediyor.

Nefesimizi alabiliriz şimdi. Şimdi nefes alabiliriz. Bir solukla hayata yeniden başlamak için nefes almamız gerekiyor. Uyku hayatın aslıdır kardeşlerim.

Bebekler uyumasalar hayata alışamazlar. Biz uyumazsak büyükler olarak hayattan randıman alamayız. Sinir küpüüz. Psikologlara gitme yerine uyku grafiğine bakmak gerekir.

Ben buradan genç kardeşlerime, Ümmet’imin yarınları olan Arş’in gölgesinde meleklerin istikbal için beklediği genç kalpli kardeşlerime, Ümmet’imin umudu, toprağımın hasreti olan gençlere söylüyorum.

Ümmeti Muhammed’in uyurgezer gence ihtiyacı yok kardeşim. Çok soru çözerek üniversite kazanabilirsin, hayatı kazanamazsın. Sürünürsün, gözlerini kamaştırarak geçirdiğin günler dik duramadığın günlerdir.

Bir sabah namazı kaçırmaktan söz etmiyorum. Hayat trenini kaçırmaktan söz ediyorum. Tren kaçtıktan sonra sabah namazları da gitti, kible de gitti zaten.

Gençler, ayarları bozulmuş, uyumayı bilmeyen büyüklere bakmayın siz. Biz, Allah göklerde ışıkları söndürünce yatıveririz. Gece ders çalışmayın, sınıfta kalın. Gece yarısı ders çalışmakla üniversiteye girecekseniz girmeyin. Sabahın bereketi ile bir saat ders çalışın, akşamın beş saatini görürsünüz.

Ben sadece rica ederek teklif bakımından söylüyorum kardeşlerim. Gece ikilere kadar ders çalışan bir genç kardeşim, gidip bir zekâ testi, algılama testi yaptırın. Sonra da mesela; sadece iki ay ciddi bir şekilde saat dokuz buçukta yatsın, tam yedi saat sonra kalksın. Tam iki ay böyle yapsın. İki ay sonra da aynı testi aynı laboratuvarında tekrar yaptırın.

Gerçek zekâ kimliği ortaya çıkacaktır. Uykusuzluk aklıktan tehlikelidir. Çözebileceğin on soru yerine sen yedi soruyu bir türlü aşamıyorsun. Performansın sen değilsin ki. Mide ağrısından dolayı doktora gidiyorsun ama uykusuzluk senin suçun olduğu için bunu kimseye şikâyet edecek hâlin yok.

Kardeşlerim,

Bunun için Allah'ın mülkünde alternatifi olan bir güzellik yoktur. Ne demek? Yani Allah dereleri olan, gölleri olan, denizleri olan bir dünya yarattı, dağları olan bir dünya yarattı. "Dağlar olmasın" dersin dünyayı yuvarlarsın.

Allah'ın yarattığının alternatifi olamaz. Bu dağların altındaki tünellerin açılmasının faturasını da bakalım nasıl ödeyecek gelecek kuşaklar? Allah'ın mülküyle oynamak o kadar kolay değil. Orada baraj yap, burada dağ devir, orada ovaların üstüne yeni bir dağ yap.

Kur'an ne diyor:

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ

"İnsanların elleriyle yaptığı şeyler yüzünden şu dünya bozuldu." (Rûm, 41) İnsan cennet gibi bir dünyaydı. Cennet değildi ama cennetin kopyasına benzer şeyler vardı buralarda, şimdi onlar da gitti.

Plastikten çim yapıp üstünde oynuyorsun, senin yaptığın bu. Nasıl dağlarla oynamak tabiatı bozmaksa, benim dağım da uykuydu, ovam uykuydu, derelerim uykuydu.

Kardeşlerim,

Bir örnek daha vereceğim. Sevgili Peygamberim sallallahu aleyhi ve sellem hoş olmayan, sıkıntı veren bir rüya görene bakın ne diyor? Bir uçaktan birisi sana mermi sıkıyor, her yerin delik deşik oldu, "atma abi" diyorsun, vücudunda üç yüz mermi var, enteresan bir rüya görüyorsun. Bir rüyayı zannedersin beş sene sürdü, meğerki beş saniye sürmüyormuş. Rüya böyle enteresan bir âlemdir.

Böyle bir rüya gören birisine Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem ne buyuruyor? "Gece kalk psikoloğa git" demiyor. Ama uyandın, ışıkları yaktın, her tarafı kolaçan ediyorsun, "bu mermiler nereden geldi" diye düşünüyorsun, bakıyorsun camlar kırık değil. Ama kalbin pır pır atıyor, nabız yüz yirmi olmuş. Rüya böyle enteresan bir âlemdir. Herkes uyanıyor. "Ne oldu" diyorsun, "yok bir şey" diyor ama adım atamıyor. Ev savaş alanına döndü zannediyor ama herkes orada mışıl mışıl uyuyor.

Psikoloğa gitsen olmaz, tımarhaneye gitsen "bu saatte niye geldin" diye adama gülerler. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem ruhlarımızın devası, hasretlerimizin yankısı Peygamberimiz ne buyuruyor? "Sol tarafına üç defa tüh tüh yapın, 'euzübillahimineşşeytanirracim" deyip tekrar yatın" buyuruyor. Asıl içine sızmaya çalışan şeytanı taşla, uyumaya devam et. Bu "kendi psikoloğun ol" demektir. Ama şimdi ben bunu nerede kullanmaya çalışıyorum?

Kardeşlerim,

Peygamberim gece gördüğüm, bana sıkıntı veren rüyamın bile uykuma zarar vermesini istemiyor. Milleti uyandır "yakın bombaları ya! Burada bomba yedik haberiniz yok mu sizin" deme! Gülünç hâle gelme. Anla ki şeytan bunu seni gün boyu huzursuz etmek için "var bu rüyada bir şey yahu, estağfurullah, nedir acaba" dedirtir.

Ara bakalım, evde kilitli bir şey, bir sabun veyahut da bir düğmeli ip bul, tamam zaten belliydi. Yakalandı. Buna büyü yapıldı. Bizim kendi kendimize yaptığımız kadar kimsenin kimseye yaptığı bir şey yok.

Kardeşlerim,

Evlerimizi şeytandan, bizi şeytana teslim etmek isteyen hayat anlayışından, kendi elimizle uzun vadede intihar etmeye benzeyen yanlış uygulamalardan temizleyebiliriz. Bunlardan biri; uykudur. Hiç kimse yarın “ne bileyim ya Rabb’i, işte biz geç yatardık” diye uçuk bir mazeretle Rabb’inin huzuruna çıkamaz. Uykunun hesabı verilecek! Özeti bu kardeşlerim. Ya benim uykum değil miydi? Senin değildi. Sen, senin değildin ki uykun senin olsun. İntihar etmek, bir insanın hakkı mıdır?

Düzensiz uyku mini bir intihar değil mi? Uyuşturucu kullanmak suç oluyor da uzun vadede uyuşturucudan daha beter sorunlar oluşturan, tedavisi olmayan, sıkıntılar getiren uykusuzluk niye suç olmuyor? Uçuk şeyler konuşuyor olabilirim. Ama ben Rabb’imin kitabında gökler düzeyinde, güneş düzeyinde, denizlerde gemilerin yüzmesi düzeyinde, suyun kaldırma kanununa benzer büyük bir şey kullanıyorum. İnsanların dikkatini çekmiyor olabilir. Allah buna dikkat çekmiş.

Rabb’im bunu ayetlerinden bir ayet olarak gösteriyor. Allah Peygamberim’e “kalk teheccüde” diyor. “Sen çok esniyorsun git, tekrar yat ” diyor. Benim Peygamber’im beni gerçeklerle yüzleştiriyor. Hayat sadece abdest alıp namaza gelmekten ibaret değil. Geceyle gündüzü karıştırmamak da hayattır. Dereleri kurutup onun yerine yeşil orman yapsak, dereleri de kanaldan geçirsek olur mu? Niye sabah namazından sonra uyuyalım? Bu da onun gibi bir şeydir. Allah ışıkları söndürünce uyuyacaksınız, kanun budur. Allah ışıkları açtığı anda kalkacaksınız. Bunun için dünyada güneş düzeni diye bir düzen var. Biz güneşe göre ayarlı bir Ümmet olmak zorundayız.

Kardeşlerim,

Bir; normal insanın altı saatle-sekiz saat arasında uyku uyuması gerekiyor. Altı saatten az sekiz saatten fazla uyku sıkıntıdır. Altı mı? Yedi mi? Sekiz mi? Bu bünyeye göredir. Bunu herkes kendisi belirleyebilir. Saat çok önemlidir. Üç saat uyuyan mücahit değildir. Ashabı kiram uyumadılar mı? “Az uyudular işte, cihat ettiler.” Dur bir dakika! Ashabı kiram uykusuz değillerdi. Uyudular. Bilal’i nöbetçi bıraktılar. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem dâhil sabah namazına kalkamadılar. Uyku onları da bastı. Ashabı kiram ibadet ediyorlardı ama melek gibi değil, insan gibi ibadet ediyorlardı.

İnsansın, yemekle savaşabilirsin, uykuyla savaşamazsın. On iki saat de uyuma. İnsanca olsun. Kış uykusu da uygun değil. Normal insanca uyumalısın. Altı saatle sekiz saat arası olmalıdır. Demek ki yedi saat idealdir. Tansiyon sıkıntısı olanlar, ağır işte çalışanlar sekiz saate çıkarabilirler. Doktor tavsiyesine dikkat etmek gerekir.

İki; aynı saatte yatıp aynı saatte kalkmak gerekir. Esasen yatsı namazı yatış saatidir. Onun için Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem: “Müslümanlıkta yatsıdan sonrası yok” buyuyor.

Kardeşlerim,

Bu dünyada benim anlamadan gideceğim enteresan olan şeylerden biri Müslüman’ın Müslüman’ı gece dokuzdan sonra misafirliğe çağırmasıdır. Ben bunu anlamıyorum. Peygamberimiz “yatsıdan sonra oturmak-kalkmak yok” diyor, yatsı 18.30’da kılınmış, 20.30’da çay içmeye misafirliğe gidiyorlar. Bu o evin çocuğuna zulüm değil mi? O insanlar işe gitmeyecekler mi? Kimse güneşle oynamasın! Dağlarla, nehirlerle oynamayalım. Güneş ve dağlar, nehirler kadar ciddi bir mucize olan uyku ile de oynamayalım. Oynamak yok! Esas olan; aynı saatte yatıp-kalkmaktır.

Kardeşlerim,

Yine iddialı bir söz söylüyorum. Sadece iki ay aynı saatte yatıp kalkın Müslüman herhangi bir uyarı olmadan sabahleyin uyanır. Ashabı kiram hep öyle uyandılar zaten. Cep telefonları mı çalışıyordu bilmiyorum ama onlar sabah namazına öyle uyandılar. Düzgün yatınca istesen de o saatten sonra uyuyamazsın. Yedikten-doyduktan sonra ne kadar seversen sev, bir daha yiyemiyorsun.

Uyku da bir tokluk meselesidir. Aynı saatte yatıp-kalkmak ve hep belli limitte uyumak gerekir. Deprem olur, büyük bir afet olur, insan bir saat geç yatabilir. Ölüm olur, ağır vakalar olur, apandisi patlar hastaneye gider. Misafir, film, maç, arkadaş ziyareti... Böyle şeyler literatürümüzde yok.

“Bu gece misafir için” diyemezsin. Bizde yedi gecelik misafir dolu zaten. Televizyon yetmiş gece yetecek kadar misafir. İnternet de onun tacı şimdi. Allah gündüzü yarattı. Ne diyor Müzemmil Suresi’nde? “Ey peygamber! Gecenin tamamını boş geçirme, kalk, gündüz namına sana ağır iş yükleyeceğiz, onun için geceyi düzenli ayarla!” Gündüz büyük iş yapacak olanların gecesi belli olmalıdır.

Kardeşlerim,

Çok önemli bir gerçek: Uykuyla yemek birbirlerinin sinsi düşmanıdır. Barutla ateş gibidirler. Yemek uykuya yaklaştıkça uyku kaçır, yaklaştıkça kaçır, yaklaştıkça kadar. Uyudum zannedersen, yatakta döner durursun, sabahleyin baş ağrısıyla kalkarsın. Akşam yarım litre -bir koyunun kuyruğunu oluşturacak kadar- yağ yemişsin sabahleyin tabi kalkamayacaksın. Kalksan da zaten sürünerek kalkıp lavaboya gideceksin. Verimsizliğin nedeni budur.

Bunun için akşam yemeği çok hafif olmalı. Doktorların sakıncasız gördüğü şeylerden olmalı. Biz hayatı konuşuyoruz. İslam hayat dinidir, toprağın üstündekilerin dinidir. Toprağın altında Müslümanlık yok! Kur’an da toprağın üstünün kitabıdır, toprağın altına hitap etmiyor. Hayat dinini konuşuyoruz kardeşler. Hatta mümkünse bir doktorun ücretini verip evimize getirip yatak odamızı gösterip, çocuğumuzun yatağını gösterip “burada sağlıklı uyunuyor mu” diye sormak gerekir. “Bu yastık senin boynuna uygun değil” diyorsa değiştirmek gerekir. Nasıl “bana bu yemek dokunuyor, ne yiyeyim” diye perhiz soruyorsan uykuyu da sor. Uyku da bir ihtiyaçtır, insani bir ihtiyaçtır.

Yemekle uyku yaklaştıkça zararı uyku görüyor. Uyku zarar görünce beyin gücümüz düşüyor kardeşlerim. Beyin gücü düştüğü için çok bilmen gereken şeyi yapamıyorsun. Kızmamam gereken yerde kızırıyorsun. Uykusuzluktan dolayı sinir küpü olduk, tahammülümüz kalmadı. “Ya bu çocuk hırçınlaştı, ne oldu bu çocuğu annesi” dendiğinde, annesi “uykusu geldi amcası” diyor. Çocuklar için uykusu geldi deniyor da büyükler için ne diyeceğimi ben bilemiyorum.

Kardeşlerim,

Bir babadan çocuğu sabahleyin harçlık istesin “baba, versene, şunu alacağım” desin, babanın refleksini kameraya alın. Akşam bitkin, on birde eve gelmiş bir babadan aynı şekilde çocuk harçlık istesin, onu filme alın, sonra yan yana koyup izleyin bakalım. Baba hangisinde, ne yapıyor? Baş duman olmuş bir babadan para istesen başka şeydir, vereceği onda birdir. Ne istiyorsan onda birini verir. Ya da “geçenkini ne yaptın” sorusunu sorar. Ya da “dur ya ellerimi bir yıkayım, patladın mı” tepkisini verir.

İnsan uyuduysa sabahleyin taptazedir. Uyumayan akşammiş gibi bir sabahla hayata başlıyor. Rabb’imiz böyle bir düzen kurmuş kardeşlerim. Ormanların yerini değiştirmek suç oluyor da gece ile gündüzün yerini değiştirmek niye suç olmuyor? Filmler için “şu saatte yatsın çocuklar” diye kanun ya da yönerge çıkarıyorlar. Kazma kürekle çalışan insanlar için niye bu çıkmıyor? “Onlar büyük, kendi kendilerine kursunlar düzenini.” İnsanlarda sabır, tahammül bırakılmıyor ki. “Onu izle, bunu bekle” derken gece bitiyor.

Kardeşlerim,

Şu camiler Allah’ın evleridir. Biz de Allah’ın kullarıyız. Bu camiler Allah’ın evleri, Allah’ın kulları ama dünya içindir. Ahiret yeri değil buralar. Dünyada cami olur. Yemin ederim ki ahirette cami

olmayacak. Ahirette ibadet de yok. Biz Müslümanlığımızı dünyada yaşayacağız ve insan olarak yaşayacağız. Birinci maddeden başlamak zorundayız.

Nedir birinci maddemiz? Uyku! Müslümanca uyumak zorundayız. Müslümanca! Müslümanca yemek yemeyi de becerdiğimiz zaman, en azından benim ilgi alanım, kontrol alanım, sabır alanım, Rabb'imizin bana çizdiği sınırları belirlediği alan çerçevesinde bir iş yaptım diye rahat ederiz.

Kardeşlerim,

Kudüs'ün hesabından belki sıyrılırız da bu gecelerin hesabı -ki elli senede yirmi beş sene gece var- büyük bir faturadır. Tüketirken o kadar masraflı değildi de bunların toplu ödenmesi çok zor. Bunu taksite bağlayacaklarını hiç zannetmiyorum. Elli senenin, altmış senenin gecelerini bizden toplu isteyecekler.

Tahrip ettiğimiz beyinlerimiz, performansları düşük beyinle çalışmasına sebep olduğumuz gençlerimiz, çocuklarımız hesap defterinde karşımıza çıkar. Uyku yönergesi çıkarmak zorundayız ama bu dönüşüm en erken altı ayda olur. Altmış senedir uyanık duran biri yarın uyuyamaz. İstesen de ayakta tur atar durursun, nereye uyuyacaksın. Gece olmamış, çünkü senin sistemin değişik. Hani uçakla on saatlik bir yola gidenlerin "biz gecede ydik, gündüze niye gelmedik" diye kafaları karışıyor ya, gitgide yine geceye gidiyorsun, bu da onun gibidir. Dünyaya böyle ters dönmek gerekiyor.

Ve sallallahu ve selleme ala seyyidina Muhammed. Ve ala âlihi ve sahbihi ecmaîn.

Vel'hamdülillahi Rabb'il alemîn